

[Pia Kjærsgaard]

forstå stort set er enig i mine synspunkter. Det er da glædeligt, og det er også glædeligt, at ministeren langtfra altid er enig i Mellemfolkeligt Samvirkes udtalelser.

Men det principielle i dette spørgsmål og det, jeg rent faktisk spurgte ministeren om, men ikke fik svar på, er, om ministeren vil overveje under alle omstændigheder at nedsætte statstilskuddet, for det er jo sådan, at det kun er de 600.000 kr., der kommer direkte fra selve Mellemfolkeligt Samvirke; resten er fra offentlige midler. Det er efter min opfattelse ikke nogen privat organisation. Jeg er meget enig i, at private organisationer har lov til at udtale sig præcis, som de selv ønsker. Men dette opfatter jeg overvejende som en offentlig organisation.

Riishøj (SF):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om hans svar skal opfattes sådan, at Mellemfolkeligt Samvirkes arbejde skal vurderes ud fra kvaliteten af dets ulandsarbejde, og at Mellemfolkeligt Samvirkes repræsentantskab har lov til at udtrykke de meninger, som er repræsentantskabets meninger.

Jeg vil endvidere spørge udenrigsministeren, om han kan bekræfte, at også Fremskridtspartiet får statstilskud, selv om regeringen ikke er enig i Fremskridtspartiets politik.

Fischer (KF):

Jeg har på baggrund af Mellemfolkeligt Samvirkes udtalelser udtrykt bekymring for tilliden til Mellemfolkeligt Samvirke, når organisationen gentagne gange med udtalelser bl.a. om boykot af Israel og om fordoblingen af flygtningetallet udtaler sig på en måde, der er stik imod den opfattelse, flertallet i Folketinget har af de spørgsmål. Det siger jeg også til orientering for fru Pia Kjærsgaard.

Men jeg vil i denne sammenhæng spørge, om udenrigsministeren kan bekræfte, at Mellemfolkeligt Samvirke for en overordentlig stor dels vedkommende er afhængigt af statstilskud til sine aktiviteter, og at organisationens eget bidrag til disse aktiviteter er overordentlig beskedent.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan bekræfte, at langt den største del af virksomheden finansieres af statsmidler; hr. Riishøj har hørt rigtig godt efter, hvad jeg sagde

i første omgang, kunne jeg høre. Men det er da rigtigt, at også Fremskridtspartiet får statsmidler, og det gør SF for øvrigt også, men ikke nødvendigvis til gavnlig virksomhed, skulle jeg hilse og sige, sådan som tilfældet jo er, når vi taler om tilskud til Mellemfolkeligt Samvirke. Men det er skattepenge, der skal gå til ganske bestemte formål, og derfor skal vi holde øje med, hvordan der administreres.

For nu at få fjernet en del af myterne eller måske bekræftet nogle fik jeg for et år siden sat en undersøgelse i gang af administrationen og organisationen i Mellemfolkeligt Samvirke. Disse undersøgelser viste, at vi her har en organisation, hvor der arbejdes uhyre engageret, men bestemt også en organisation, der ikke er fejlfri. Der blev påvist en hel række ganske væsentlige fejl i organisation og i arbejdsmetoder, og det er da fejl, som man skal have rettet – og som jeg forstår at man også er ved at få rettet – for at vi fortsat trykt kan give så store midler til den virksomhed, Mellemfolkeligt Samvirke udfører.

Jeg mener, som det fremgår, at det netop er på kvaliteten af det, det er blevet bedt om at lave, man skal måle Mellemfolkeligt Samvirke. Når det gælder politiske meninger, kunne man måske ønske sig, at det en gang imellem havde lidt bedre forståelse for at holde dem adskilte fra resten af arbejdet. For vi kommer nu engang ikke uden om, at man rundt omkring i verden opfatter Mellemfolkeligt Samvirke som, skal vi sige en del af det officielle danske samarbejde med udviklingslandene, og det er klart, at det pålægger en sådan organisation et særligt ansvar. Jeg har ikke altid fornemmelsen af, at man lever op til det ansvar, og derfor skal der også lyde en opfordring til Mellemfolkeligt Samvirke om i højere grad at være opmærksom på, hvordan andre kunne tænkes at forveksle de roller, man spiller.

Men grundlæggende mener jeg som sagt, at det er på arbejdet, man skal bedømmes i relation til, om man skal have statsmidler eller ej. Vi skal være meget forsigtige med at forsøge at lægge mundkurv på private organisationer i deres politiske aktiviteter.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ministeren er jo kendt for sin sarkasme, og det skal ministeren såmænd ikke klandres for af mig. Men jeg vil gerne understrege, at vi i